«Tot i que haguem de lluitar per salvar-nos, ser a Primera és una passada»

El 'barber oficial del vestidor' parla sobre l'experiència a la categoria d'or, dels secrets del vestidor i de les sensacions aquest any

Aday, durant la seva revisió mèdica.

Hauria signat, abans de començar el curs, tenir 6 punts i estar fora del descens després de 8 jornades?

Fora del descens sí, però tenir 6 punts no. Primer perquè tal com ha anat tot, no seria injust tenir 3 o 4 punts més perfectament. I estaríem en una situació molt més bona i relaxada. Això no vol dir que tinguem més pressió del compte. Això és la Lliga i podem entrar en descens. Necessitem una victòria per sortir de baix i tenir un punt de tranquil·litat i més tenint en compte que ens vindrà després un equip a casa que, en principi, el normal és que ho guanyi tot. Intentarem guanyar com també ho farem amb el Dépor, a qui molts veuen com un rival de la nostra Lliga i a mi em sembla un equipàs amb grandíssims jugadors a dalt.

Fins a quin punt creu que hi ha dues Lligues?

Per mi no hi són. Qualsevol partit és igual de difícil. Jo m'he trobat més bé al camp en partits contra equips de Champions que en els altres. Hi ha rivals que no tenen l'obligació de dur el pes del partit i és molt difícil jugar-hi. Ara anem a la Corunya. No he jugat mai en aquell supercamp i haurem d'estar concentrats al cent per cent. Podem perdre-hi, però també guanyar-hi.

Per ser un nouvingut, al Girona li tocarà patir. Estan preparats per, després d'uns anys acostumats a guanyar i a lluitar per ser dalt, conviure amb el fang i la zona calenta?

És una situació diferent i hi haurem de conviure. Ara hi som, encara que sigui d'hora. Viure fora d'aquesta zona és millor que anar-hi entrant i sortint. Ens està costant puntuar, tot i que competitivament ho estem fent bé. Però al final el que compta és guanyar o no. Tant de bo haguéssim jugat molt malament i guanyat tres partits per 1-0 o 0-1. Necessitem guanyar, sumar tres punts i sortir de baix per poder començar a estar més tranquils.

Com a vestidor estan tranquils?

Sempre hi ha la pressa de voler guanyar un partit ràpidament perquè si no, al final pot venir pressió. Estem tranquils? Sí. Hi ha una mica de pressió? Bé, ens dediquem a això i hem de guanyar partits. Cal que hi posem un punt més.

Què l'ha sorprès més de Primera?

A banda de tot el ressò mediàtic que es genera, el que més m'impressiona són els partits. Entrar al túnel de vestidors o a la gespa i veure que tens a davant gent espectacular i penses, «ei que som al màxim nivell, encara que haguem de lluitar per salvar-nos». Això és una passada. Gaudim i aprofitem-ho.

Ser el capità contra el Barça a Montilivi va ser un d'aquests moments?

Sí però no pas per dur el braçalet. Hi ha molts líders al vestidor. Sí que és cert que la foto amb l'Iniesta [/esports/futbol/primera-divisio/barcelona/andres-iniesta.html] quedarà per a tota la vida i me la penjaré a casa. Per a mi és com un premi. Per a ell i aquests jugadors segur que no però per mi sí.

Algun altre detall que li hagi quedat del partit amb el Barça?

Abans de saltar a la gespa, al túnel, els últims sempre som jo, Borja García i algun més. Aquell dia hi havia Luis Suárez i Messi [/esports/futbol/primera-divisio/barcelona/lionel-messi.html] xerrant entre ells. Quan vam arribar ens van saludar bé i ens van preguntar si estàvem gaudint. Una mica una conversa de quedar bé però nosaltres estem aconstumats a veure'ls a la tele i, vulguis que no, encara que ens dediquem a això per nosaltres són jugadors inabastables. Hem entrat en aquesta bombolla mediàtica i això ens quedarà per sempre. El partit va ser una mica gris.

És fàcil de portar el vestidor enguany amb tants jugadors nous i estrangers?

És fàcil perquè són jugadors que tenen moltes ganes d'entrar. Gairebé tots excepte algun a qui li costa una mica més perquè és difícil quan no es parla l'idioma. No és fàcil entrar a un lloc on la gent es coneix i fa bromes si no parles la llengua. Nosaltres ens hi fem i els preguntem com es troben i els fem bromes, però al final no parlem el

mateix idioma. Douglas Luiz ja entén el castellà, Marlos Moreno el parla i cap problema.

Llavors hi són Michael Olunga o Larry Kayode parlen anglès cent per cent i entenen només quatre coses de castellà. Tenen ganes, són joves i volen ajudar. La resta, que ja sap de què va tot com Gorka Iraizoz, Stuani [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html] i Bernardo estan fent el possible perquè tothom entri bé al grup.

Continua sent el barber oficial del vestidor?

Doncs no tant, la veritat, perquè no ens entrenem gaire a l'estsadi de Montilivi ara. Allà ho tinc tot adaptat a dins el vestidor. Tinc màquines, mirall, cadires i tenia el rol de fer-ho allà cada dia amb qui volia quedar-se. Hauré de muntar alguna cosa a Riudarenes (riu). Sí que dijous a la tarda en vaig pelar dos però aquest any ho faig molt menys. L'any passat en podia arribar a esquilar 3 o 4 cada dia.

Els nous es deixen esquilar?

Sí que es deixen. Primer miren com li ha quedat a algun que ja hi era l'any passat i després, com que veuen que ho faig bé, ja venen.

El nou color de cabells d'en Douglas Luiz [http://www.diaridegirona.cat/tags/douglas-luiz.html] és idea seva?

Això s'ho ha fet ell. Amb uns amics que té a casa es van tenyir el cap d'aquest color i realment li ha quedat un desastre (riu). A més a més el volia groc i li ha sortit taronja!

En l'àmbit de carrer i d'afició, ha notat gaire el canvi de ser a Primera Divisió?

Sí que es nota! Sobretot els nens. Al final nosaltres no som gens mediàtics. La gent ens coneix, sí, però ens deixen en pau. El que ens diuen és sempre en positiu. El més agraït són els nens. T'idolatren una mica i aquesta és una de les parts bones.

Vostè va viure uns quants play-offs fallits per pujar amb l'Hospitalet, el Sant Andreu i el Girona. També va viure en directe la decepció del dia del Lugo. Es va treure gaires espines amb l'ascens?

Oi tant! Per sort he fet força play-offs i he estat lluitant amb els equips on he estat per ser a dalt. Per tot el que ha passat, ja sigui aquí a Girona, que va ser a punt, per fi que m'he tret l'espina. És un premi a l'esforç i a la constància. Perquè això no s'aconsegueix com a flor d'un dia. La constància és quan et lesiones i estàs sis setmanes de baixa, has de tornar-te a guanyar el lloc, comences de nou un altre any... A poc a poc hem anat pujant escalons i hem assolit quelcom històric. El curs passat hauríem signat estar a mitja taula ara? Sí. Ara? El que volem ara és guanyar un parell de partits. Estar més airejats i poder gaudir.

Un jugador com vostè que ha estat a Tercera, Segona B i Segona A valora més jugar a Primera que no pas algú que hagi sortit d'un filial?

Sens dubte. He jugat a camps molt fotuts a Tercera i a Segona B. He anat pujant escalons de mica en mica i ara gaudeixo com un nen. No vull que s'acabin els partits. Quan jugo estic amb l'adrenalina al màxim i quan s'acaba, ja penso en el proper rival per tornar a buidar-me al camp. Gaudeixo molt.

És a punt de fer 30 anys i té contracte fins al 2019. Hi ha Aday [http://www.diaridegirona.cat/tags/aday-benitez.html] per estona?

Sí. Considero que soc un jugador que encara té marge de creixement i vull jugar moltes més temporades a Primera Divisió amb el Girona.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/10/22/que-haguem-lluitar-salvar-nos/874535.html?utm_source=rss